

Adam Šilar – Institut politologických studií FSV UK a dál

Zdravím všechny ágécáky!

Agitace jsem se už jednou před pár lety zúčastnil, ale to jsem ještě spoustu budoucích absolventů ještě od vidění znal. Teď tomu tak není, tak v úvodu krátce představím sebe i to, co bych vám chtěl v tomto příspěvku popsat.

Jmenuji se Adam Šilar a je mi 27 let a na AG jsem maturoval v roce 2013. Následně jsem studoval bakaláře politologii a mezinárodní vztahy na FSV UK (úspěšně) a zároveň ekonomii a hospodářskou správu na NF VŠE (tam jsem studium nedokončil). Posléze jsem navázal magisterským studiem politologie opět na FSV UK.

Při škole jsem začal pracovat na ministerstvu kultury jako asistent náměstka pro řízení sekce kulturního dědictví, kde pracuji i v tuto chvíli, do toho jsem od roku 2018 zastupitel Prahy 10. Ve svém příspěvku bych se chtěl mimo popisu samotného studia dotknout i toho proč (ne)studovat dvě vysoké školy, Erasmu či toho, jak jsem se dostal k samotné praktické politice.

Studium na AG a kam pak?

Abyste si udělali správný obrázek, tak na AG jsem byl víceméně průměrný student – v ničem jsem neexceloval, vyznamenání jsem neshíral, ale na druhou stranu jsem nikdy nepatřil ani k těm, co by vyloženě nestíhali nebo bojovali každou chvíli o záchranu. Na Profitestech, které se ve škole konali, mi řekli víceméně to samé – můžeš to zkusit kamkoliv (takže úplně zbytečně vyhozené peníze za test samotný). Po chvíli jsem došel k tomu, že společenské vědy jsou mi skutečně bližší, a protože se mi nechtělo z Prahy, tak jsem si podal přihlášky na tři vysoké školy – Institut ekonomických studií UK, Institut politologických studií UK a na Národohospodářskou fakultu UK. Maturitu jsem dal celkem bez problémů, obecné SCIO testy byly jednoduché a jediné, kde jsem nedopadl ideálně byla SCIO matematika. Matfyzácká ekonomie na IES tak šla ze stolu a mně zbyly dvě možnosti – politologie nebo ekonomie. Nechtělo se mi vzdát ani jednoho, tak jsem se rozhodl, že odvážnému štěstí přeje a pustil se do obou škol na jednou.

Dvě školy – skvělý nápad nebo úplná hloupost?

Nemůžu říci ani jedno. První rok jsem obojí zvládal, přejížděl jsem sice jako blázen x krát denně přes celou Prahu, ale zkoušky jsem vždycky tak nějak dal, i když ne třeba zrovna nejlépe a ne na první pokus. Ve druháku jsem ale zjistil, že kombinace dvě školy + osobní a společenský život prostě jdou kombinovat těžko. Nepřidalo tomu ani to, že jsem studoval na dvou univerzitách, které měly i jiný systém, kampusy daleko od sebe, atd. Neříkám, že by to bylo nezvládnutelné, ale měl jsem toho po krk, tak jsem se nakonec rozhodl studium ekonomie ukončit. Přesto jsem za něj i tak rád a určitě mi mnoho dalo.

Jedno upozornění ke studiu dvou škol zároveň – hlídejte si, abyste nemuseli platit poplatky! Já jsem si na toto dával velký pozor, takže jsem nic doplácet nemusel, ale při ukončování studia se nedokončené studium přičítá k druhému studovanému oboru (podrobnosti si případně zjistíte na vašem budoucím studijním oddělení).

Politologie na Karlovce

Obor politologie a mezinárodní vztahy na FSV jsem si vybral i kvůli tomu, že v porovnání s politologií na FF byla více o praxi a méně o politické filosofii, té se (a je to dobře) samozřejmě nevyhnete ani na FSV, ale stále je jí tam výrazně méně.

Samotné studium není šíleně náročné. Ano, jsou zkoušky u kterých se zapotíte, rozhodně to není tak, že byste mohli mít celý semestr nohy na stole, ale taky to není jako u mediků, že vás vaši kamarádi vidí jednou za měsíc ve stavu naprosté nepřítelosti. Obtížnost si můžete také do určité míry korigovat volbou povinně volitelných předmětů a volitelných předmětů (povinným se nevyhnete, ty prostě budete muset udělat). Mezi těmi najdete jak „dávačky“, tak předměty, které vám dají hodně zabrat. Nutno říct, že skvělé kurzy najdete jak mezi „dávačkami“ tak mezi těmi složitými, ale u toho druhého vás to logicky nutí se tematikou hlouběji zajímat. Dobré je vědět, že i když zkoušky nejsou z AJ, tak angličtinu budete při studiu potřebovat pro čten některých materiálů, ale věřím, že každý minimálně nějakou znalost AJ z ágěčka má.

No a jak zjistit, jaké předměty jsou zajímavé, jaké jednoduché, u jakých se připravit na to, že si zamakáte? Určitě komunikujte se spolužáky a to i těmi z vyšších ročníků, přidejte se do skupin na Facebooku, kde se tahle témata diskutují. To ostatně platí pro všechny záležitosti spojené se studiem, vždycky když jsem něco nevěděl nebo si nebyl jistý, tak jsem se zeptal a bylo mi odpovězeno (a později jsem to mohl mladším studentům pro změnu oplácet nazpět).

Co se týče praktických věcí, tak hlavní kampus má FSV UK v Jinonicích, to sice není úplně centrum, ale škola je naštěstí pár kroků od metra, takže se do ní dostanete celkem rychle. V prvních dnech se možná ztratíte v budově samotné, která má specifické členění, ale po pár týdnech už určitě s orientací nebudete mít problém. Pak je tu samozřejmě věčný nepřítel všech studentů Karlovky, kterým je SIS – informační systém, skrze něj si budete zapisovat předměty atd. Tip pro zápis – zapisujte si hned tu vteřinu, co zápis začne a prvně si zapisujte povinně volitelné předměty, které chcete nejvíce, jinak můžete mít taky smůlu. Povinné předměty mají dostatečnou kapacitu, takže o ty se bát nemusíte.

Konkrétní předměty popisovat nechci, bakaláře jsem ukončil už před čtyřmi lety a tak se mohlo hodně změnit. Zpravidla by ale neměl být problém ho dokončit za standardní tři roky, mně se to povedlo a zároveň jsem při tom stihl i půlroční pobyt v zahraničí v rámci programu Erasmus.

Z Prahy do Anglie – proč možnost Erasmusu určitě nevynechat

Ve druhém ročníku jsem se rozhodl, že využiji možnost podívat se v první polovině třetího ročníku do zahraničí. Velká výhoda UK a konkrétně také FSV je to, že má partnerství s mnoha prestižními univerzitami po celé Evropě, oproti jiným školám je ten výběr, kam se podívat, skutečně široký. Já jsem vždycky snil o studiu ve Spojeném království a tak jsem si také dal tři přihlášky. Prioritou číslo jedna pro mě pak byla University of Nottingham a to zvláště kvůli velmi dobré reputaci. Tahle moje tužba byla vyslyšena (stačilo napsat krátký motivační dopis, vyplnit potřebné formuláře pro českou i britskou stranu a udělat si jazykový certifikát, což ani většina škol nevyžaduje) a tak jsem se na semestr vydal do kraje Robina Hooda.

Asi jste už milionkrát slyšeli, jak se vyplatí vyjet do zahraničí a já to musím znovu potvrdit. Znamená to samozřejmě nové kamarády, poznávání nových míst, zlepšení jazykových schopností a

v případě kvalitních univerzit i spoustu nových znalostí. Finančně je třeba počítat, že v těch nejdražších zemích bude třeba do studia vložit další prostředky, protože 500 Eur, které jsem dostával měsíčně, mi stačilo víceméně pouze na nájem. Jaké je tedy doporučení k Erasmusu? Prvně samozřejmě to, abyste určitě jeli, druhé je pak to, abyste si pečlivě vybírali univerzitu, kterou chcete navštívit a to, jak kvalitně je na ní váš obor vyučován. Samozřejmě si můžete z Erasmusu udělat dovolenou někde u moře s trochou studia, ale když máte možnost prestižních univerzit, tak proč toho nevyužít. Uvidíte, jak to bude s možností výjezdu do Británie, ale skvělé partnerské školy byly třeba také v Belgii či Nizozemsku.

Co po škole?

Magisterské studium rozebírat nebudu. Strukturou je v lecčems podobné bakalářskému, i když se od vás už samozřejmě očekává jisté penzum znalostí a větší samostatnost.

A co s politologií? Občas se říká, že je to předmět, se kterým se člověk neuplatní. Není to pravda, i když jako absolvent některých technických oborů najdete práci nejspíše snáze a s vyšším platem, to vám zapírat nebudu. Na druhou stranu možností máte spoustu – od státní správy přes žurnalistiku, zaměstnání v některém think tanku, práci v evropských institucích, zapojení do volebních kampaní nebo třeba akademickou dráhu. Já osobně jsem už během svého studia začal pracovat jako asistent náměstka pro řízení sekce kulturního dědictví, je to práce do určité míry administrativní, ale jako pro ještě celkem čerstvého studenta (magisterské studium jsem ukončil před rokem), je to pro mě zajímavá zkušenost s tím, jak taková vládní instituce funguje.

Z politologie do politiky – není to sprosté slovo

Po návratu z Erasmusu jsem se rozhodl, že můj zájem o politické dění je třeba převést i do praxe. Rozhodl jsem se tedy vstoupit do politické strany, a protože mi byla nejbližší (a stále je) KDU-ČSL, tak jsem se stal jejím členem a také mládežnické organizace Mladí lidovci.

Byl mi dán poměrně velký prostor už krátce po mém vstupu. V roce 2017 jsem se stal předsedou pražských Mladých lidovců a kandidoval do poslanecké sněmovny (ač na volitelném místě) a poté v roce 2018 do zastupitelstva MČ Praha 10, kam jsem byl nakonec také zvolen. Od minulého roku jsem také členem širšího vedení KDU-ČSL v Praze.

Díky tomu mám možnost ovlivňovat dění v mém okolí, což je podle mě zodpovědnost, které bychom se neměli zříkat. Takže pokud je vám nějaká politická strana blízká, tak se nebojte vstoupit, není to nic zvláštního. V politických stranách (tedy v těch víceméně standardních) jsou normální lidé, kteří budou rádi, za mladé aktivní lidi. No a pokud by vám to přeci jen nesesedlo, tak vystoupit je stejně snadné jako vstoupit.

Pokud byste se mě chtěli na cokoli zeptat, tak mi piště na FB (jsem tam normálně pod svým jménem) na mail adamsilar@gmail.com nebo volejte na číslo 720 657 776.

Každopádně vám přeji šťastnou ruku při výběru vaší budoucí vysoké školy a úspěšnou maturitu.